

Fleischl Lipót És Családja

Ez a Fleischl Lipót nevű bátyja az édesanyámnak, aki a hat testvér közül az ötödik volt. És ez itt a családja. A felesége, Szerénke néni és a hat fiú. Ez Laci balra, mellette a Jóska, aztán a Sanyi. A kicsike elől az Anti, a legfiatalabb, utána jobbra a Karcsi és Béla. Ez a kép is Kiskunhalason készült, hogy mikor, azt nem tudom. A legkisebb 1919-ben született, tehát ez olyan 1921-ben készülhetett.

Lipót 1880 körül születhetett, mert állítólag az édesanyám 10 évvel az ő születése után született hatodikként 1890-ben. Lipótéknak volt egy kocsmájuk, egy kis parasztkocsmá a város szélén, ragyogóan ment. Falusi, illetve már városi vasutasok, földművesek, napszámosok, fuvarosok jártak oda, jöttek-mentek. De nekik egy étterem kellett. A város közepén vettek egy házat és átalakították. Csináltak egy éttermet maguknak, az egész pénzüket beleölték, de nem vált be. Ezt már a városi közönségnek szánták, de nem volt közönség, és belebuktak, és akkor az 1930-as évek elején elköltöztek Szekszárdra, az egész család, úgyhogy onnan kezdve csak távolsági kapcsolat volt közöttünk. Azt tudom, hogy a háború alatt tűntek el a szülők, és akkor már Szekszárdon laktak.

Hat gyerekük volt. A legidősebb, László csak négy polgárit [lásd: polgári iskola] végzett. Egy ideig az édesanyám mellett is dolgozott a mi papírüzletünkben, de aztán ő is elköltözött Szekszárdra a szülőkkel, és ott újságbizományosok lettek. A László is ezt csinálta. A szülők -- Lipót és Szeréna -- elpusztultak a háborúban, a László megmaradt. A háború után megnősült, és elvett egy asszonyt, akinek volt egy gyereke, tehát a László két gyereke közül az egyik nem a saját gyereke volt. A László kiment a gyerekekkel és feleséggel együtt Párizsba, Franciaországba. Ott a Laci valamilyen nyomdában raktárosi beosztásban dolgozott, a felesége is elhelyezkedett valahol. A második gyerek, Sándor Kiskunhalason gimnáziumot végzett, nagyon jó tanuló volt, utána kiment Franciaországba. Ott elvégezte a Sorbonne-t, és francia szakos tanár lett, és középiskolában oktatott francia nyelvet és irodalmat. Ő egyszer volt itthon, és akkor itt lakott nálam egy hetet. Aztán többet már nem is találkoztunk, mert meghalt. A Fleischl nagybátyám harmadik gyereke, Béla asztalossegéd volt, aztán ő is kiment Franciaországba az 1920-1930-as években. Béla részt

vett a francia ellenállásban, és később nagyon szép pozíciót töltött be szakszervezeti vonalon, de nem szakmai, hanem inkább mozgalmi vagy politikai úton érte el ezt a pozíciót. A háború után itt volt a feleségével együtt, és meglátogatták az édesanyámat, akkor találkoztam vele. A negyedik gyerek, Károly, azt hiszem, a második világháború után kikerült Ausztráliába. Ott nősült meg, voltak gyerekei. És a sorsnak a furcsasága, hogy látogatóba jött haza, és itt halt meg -- ez már az 1970-es években volt. Itt is temették el a rákoskeresztúri temetőben a zsidó részen. Az ötödik testvér, József itt élt Magyarországon. Budapesten nyomdában dolgozott. Nem zsidó nő volt a felesége, és nagyon jól tartotta velünk a kapcsolatot. Született egy nem teljesen egészséges fia, aki megnősült, három gyereke lett, és fiatalon meghalt. Aztán pár évvel ezelőtt [az 1990-es évek végén] meghalt az unokabátyám is, 88 éves volt. A hatodik fiú, Antal ment a többiek után -- ő is még a háború előtt elkerült Párizsba. Örökölte a kalandos rokonok vérét, egy anyagilag nagyon komoly karriert futott, vállalatoknak a vállalatvezetésével foglalkozott. Megnősült, de elvált. Ő sokat járt itthon, találkoztunk. Körülbelül 10 éve eltűnt, azóta nem tudok róla.